

Ogólne wskazówki dla nauczycieli różnych przedmiotów nauczania

dotyczące dostosowania wymagań edukacyjnych do indywidualnych potrzeb uczniów ze specyficznymi trudnościami w nauce o charakterze dysleksji rozwojowej (dysleksji, dysortografii, dysgrafii)

1. Starać się zrozumieć trudności ucznia w nauce.
2. Posadzić ucznia w ławce blisko tablicy.
3. Nie wyrwać ucznia do natychmiastowej odpowiedzi.
4. Uwzględniać trudności ucznia w opanowaniu **rachunku pamięciowego**, w tym także w zapamiętaniu tabliczki mnożenia i dzielenia; nie należy dyskwalifikować sprawdzianów pisemnych za błędy rachunkowe, jeśli tok rozumowania jest prawidłowy.
5. Nie należy obniżać ocen z prac pisemnych za **niski poziom graficzny pisma**. W razie niemożności odczytania fragmentów pracy należy odpytać ucznia ustnie, pozwolić uczniowi pisać w zeszyte drukiem (bez łączenia liter), a obszerniejsze prace domowe na komputerze. Uczniom w młodszym wieku szkolnym mającym trudności w graficznym odtwarzaniu liter zalecać **pisanie ołówkiem w szerokich liniach**.
6. Nie należy **obniżać ocen za błędy ortograficzne**, o ile uczeń podjął systematyczną naukę ortografii.
7. **Z języka polskiego zróżnicować ocenę za prace pisemne** tak, by błędy ortograficzne nie dyskwalifikowały całości pracy. Poprawność ortograficzną oceniać jakościowo. Ustalić sposób poprawy błędów, czuwać nad wnikliwą poprawą błędów ortograficznych przez ucznia, oceniać sposób wykonania poprawy.
8. Dać uczniowi czas na przygotowanie się do pisania dyktanda poprzez podanie mu do opracowania trudniejszych wyrazów, a nawet zdań, które wystąpią w dyktandzie. W razie bardzo dużych trudności można dać uczniowi tekst dyktanda z lukami, w które uczeń wpisuje brakujące wyrazy. Potem uczeń musi opracować cały tekst dyktanda samodzielnie. Stosować należy dużo ćwiczeń w przepisywaniu i pisaniu z pamięci.
9. Uwzględniać **trudności ucznia w czytaniu**. Nie wymagać, by czytał głośno przy całej klasie nowy tekst, wskazywać wybrane fragmenty dłuższych tekstów do opracowania w domu i na tym fragmencie sprawdzać technikę głośnego czytania. Czytanie lektur szkolnych lub innych opracowań rozłożyć w czasie. Pozwolić na korzystanie z książek, do których dołączone są taśmy z nagraniem tekstów. Zachęcać rodziców do wspólnego z dzieckiem czytania tekstów. W klasach młodszych koncentrować się na czytaniu wyrazów i prostych zdań.
10. W trakcie rozwiązywania zadań tekstowych należy sprawdzać, czy uczeń zdążył przeczytać tekst zadania i czy prawidłowo zrozumiał treść (słaba technika czytania często utrudnia rozumienie tekstu). W związku z tym w trakcie sprawdzianów należy zwiększyć ilość czasu potrzebnego na rozwiązanie zadania lub dać uczniowi wcześniej do rozwiązania w domu zadania o podobnej treści.
11. Uwzględniać trudności niektórych uczniów dotyczące rozumienia i werbalizacji stosunków przestrzennych, które mogą przejawiać się w trakcie nauki geometrii (różnicowanie, przekształcanie figur geometrycznych), w trakcie nauki geografii (określanie kierunków przestrzennych, orientacja na mapie), na lekcjach wychowania fizycznego (reagowanie na polecenia typu: „zwrot w prawo”, „zwrot w lewo”, itp.).
12. Tak organizować pracę ucznia w trakcie lekcji, by w momencie obniżenia jego koncentracji uwagi, mobilizować ucznia do aktywności, gdyż skłonność do dekoncentracji jest charakterystyczna dla wielu uczniów z dysleksją rozwojową. Nie zawstydzaj ucznia częstymi uwagami w stylu „znowu myślisz o niebieskich migdałach”, „powtórz, co przed chwilą powiedziałem”, itp.
13. **Zróżnicować formy sprawdzania wiadomości i umiejętności** uczniów tak, by ograniczyć ocenianie na podstawie pisemnych odpowiedzi ucznia na podyktowane lub pisane na tablicy polecenia (pytania), przeprowadzać sprawdziany ustne z ławki, niekiedy nawet odpytywać indywidualnie, często oceniać prace domowe.
14. **Opanowanie materiału pamięciowego**, w tym naukę wierszy, tabliczki mnożenia rozłożyć w czasie.
15. Uwzględnić trudności ucznia w **nauce języków obcych** (w mówieniu, czytaniu i pisaniu).